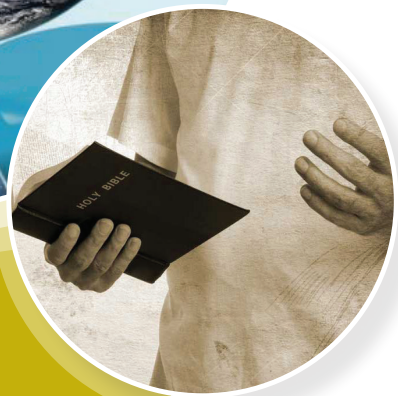

МИСИОНСКИ СТИХОВИ

Евангелски активности
на верниците

ТРЕТО ТРИМЕСЕЧЈЕ 2022

Сабойа, 2 јули 2022

КАЖУВАЈ ИМ НА БЛИЖНИТЕ ЗА ИСУСА

„Тој најнапред го најде својот брат...“ (Јован 1,35-54).

Кога ги слушнале зборовите на Јована Крстителот: „Еве го Божјето Јагне кое ги зема на себе гревовите на светот“, двајцата ученици, Јован и Андреј, тргнале по Исуса и останале насамо со него цел ден. Таа посета ги осведочила дека Исус е ветениот Месија.

По оваа средба со Исуса, зајакнати во нивната увереност дека тој е Месија, не ги оставила мирни и рамнодушни. Андреј пошол кај својот брат Петар со возбудлива вест: „Ние го најдовме Месија.“ Не колебајќи се ниту за миг, го довел кај Исуса, а Исус го придобил срцето на Петар.

Филип, кого Исус исто така го познавал, го нашол веднаш Натанаила и му ја пренел веста: „Оној за кого напиша Мојсеј во законот и пророците го најдовме, Исуса, синот на Јосифа од Назарет.“ И тој го довел својот пријател кај Исуса кој веднаш го придобил. Така се формирала првата група Исусови ученици,

Духот на пророштвото кажува: „Овие примери треба да нè поучат за значењето на личните напори, дека треба да упатуваме непосредни повици до нашите роднини, пријатели и соседи. Постојат лица кои суот свој живот тврдат дека го познаваат Христа, но кои сепак не вложиле никаков личен напор да доведат макар и една душа кај Спасителот“ (*Койнежой на вековийе*, стр. 105).

Третина од Исусовите ученици биле родени браќа. Тие биле и најпознати негови ученици. Зар тоа не е прекрасно! Да, прекрасно е да се продолжи таквиот близок роднински однос низ сета вечност. Ве уверувам дека тоа е и највредната мисионска работа за која, за жал, можеби мнозина задоцниле. Библијата кажува дека „ќе жнееме во право време, ако не се умориме“ (Галатјаните 6,9).

Потоа треба да ја прошириме нашата активност и на другите: „Мнозина чекаат да бидат лично повикани. Во секое семејство, соседство, град, таму каде што живееме, постои работа што треба да ја завршиме како Христови мисионери. Ако сме христијани, оваа работа ќе биде радост за нас.“

Прашања за разговор

1. Кој во вашата класа до сега придобил некој близок роднина или пријател? Кој успеал во тоа?
2. Што можеш да сториш во најскоро време за своите роднини и пријатели?
3. Лична цел: еднаш седмично посети некои роднини или некој свој пријател.
4. Цел за класата: Молитва во класата за секој од нашите роднини и пријатели (по договор).

Саботиа, 9 јули 2022

„...ЗА СВЕДОШТВО НА СИТЕ НАРОДИ...“

Кога е во прашање знакот на последното време, еден од најпознатите стихови секако е текстот Матеј 24,14:

„И ова Евангелие за Царството ќе биде проповедано по целиот свет, за сведоштво на сите народи, и тогаш ќе дојде свршетокот.“

Без сомнение, она што го гледаат нашите очи денеска, она што како вест лета среде небото, е токму исполнување на Исусовите зборови. Се гордееме што ѝ припаѓаме на црквата на која Бог ѝ го доверил завршувањето на делото. Често водиме разговори по куќите, во ходниците и во двориштата на црквата како Исус доаѓа и како евангелието им се проповеда на едни за спасение, а на едни за сведоштво.

Можеби и мојата црква е многу активна, но дали сум се вклучил јас, во сообразност со даровите што ми ги дал Господ?

Дали овој најголем настан во историјата на вселената ќе поимне без мој удел? Можеби во овој миг не гледам никакви резултати од напорниот труд и од молитвите, но времето нека го покаже тоа во светлината на вечноста.

Еден проповедник требало да му однесе диплома од Дописната библиска школа на некое лице во едно блиско место. Ракописот бил необичен, буквите едноставно како нацртани, а стилот восхитувал. Тогаш проповедникот отишол кај еден брат што живеел во тоа место и го прашал за лицето што ја завршило Дописната школа. Името му било непознато. Се упатиле заедно да го пронајдат и да му ја предадат дипломата. Кога стигнале, ги чекал вистински шок. На вратата се наоѓала смртовница со истото име и презиме како на дипломата на ДБШ. Обајцата стоеле шокирани. Наишла сосетката која им кажала дека тој, за жал, умрел. Само неколку месеци пред него, умреле и неговите родители, додала таа. Го погледнале датумот на смртта и го споредиле со датумот кога ги пратил последните одговори. Тоа се случило само неколку дена пред смртта.

Овој пријател не ја дочекал својата диплома. Таа не е ниту најважна. Двајцата разговарале за овој човек, за тоа што сè можело да се случи меѓу него и Христа. Ние не знаеме дали некој контактирал со него, кој му дал дописница? Во тамошната црква не бил, а можеби и не знаел дека постои. Ни остана надежта дека Дописната библиска школа го поврзала овој пријател со Христа. Колку драгоцен била таа малечка дописница на ДБШ!

Драги браќа и сестри, денеска имаме неверојатна можност да го шириме евангелието преку Дописната библиска школа, и по пошта и преку интернет? Извонреден начин на кој радосната вест може да допре до овој вознемирен свет, до овој свет кој тоне во гревот. И ние можеме да се приклучиме на доверената мисија да го шириме евангелието „...за сведоштво на сите народи“. Какво предимство имаме што секој од нас може да учествува. Размислете кого вие лично уште денес би можеле да го упатите да ја проучува Дописната библиска школа.

Сабота, 16 јули 2022

„...КАЖУВАЈТЕ ГИ НЕГОВИТЕ ЧУДЕСА!“

Составен дел на нашето богослужение не само во црквата туку и секој ден е да ги „кажуваме Божјите чудеса“. Покрај чудесата на создавањето, тука се и чудесата на одржувањето на вселената и на нашата планета. Посебно чудо е чудото на Божјата милост која ги спасува сите грешници што доаѓаат кај него.

Нема секој верник, а ни проповедник, таква можност како Марк Финли да проповеда и да го слушаат стотици и илјадници луѓе. Но секој верник, како и проповедник, има едно место каде што може да најде прилика да посведочи за Бога и за спасението. Секој може да почне во семејството или во кругот на луѓето каде што се движи. Тоа може да биде работното место, соседството каде што живее...

Исус му рекол на човекот што го ослободил од демоните: „Оди дома и кажи им на своите како Бог те помилува.“

Ништо не е повеќе потребно да стори верникот на Христовата црква од тоа на другите да им каже што сторил Бог за него.

Духот на пророштвото кажува: „Штом некој ќе дојде кај Христа, во неговото срце се раѓа желба да им објави на другите каков драгоцен пријател нашол во Исуса. Спасоносната и посветувачка вистина не може да остане затворена во неговото срце.“

Прашања за разговор

1. На кои сè начини може да ја изразува среќата кога некој ќе го најде Спасителот?

2. Какво е твоето размислување за текстот од 1. Тимотеј 5,8?

3. Дали можеш како Исус Навин да кажеш: „Јас и мојот дом ќе му служиме на Господа? Што е основа на тоа?“

Предлоѓ: Добро би било учителот да направи список на домашните на семејствата на верниците кои уште не му го предаде срцето на Исуса. Добро е да се молиме во класата за тие лица. Да се молиме во одредено време и дома во текот на седмицата по овој список.

Сабота, 23 јули 2022

ТАКТИЧНОСТ И МУДРОСТ

„И не можеа да им се спротиват на мудроста и на Духот, со кој зборуваше“ (Делата на апостолите 6,10).

Во работата на задобивање на души потребни се голема тактичност и мудрост. Христос е нашиот пример за тоа како да им пристапуваме на луѓето во нашите напори да им го пренесеме евангелието:

„Исус не се притеснувал да ја каже вистината, но тоа секогаш го правел со љубов. Во своето однесување со луѓето бил мошне тактичен и им укажувал промислено и љубезно внимание. Никогаш не бил груб, никогаш не изговорил непотребно некој остар збор, никогаш не ѝ нанел непотребна болка на чувствителната душа. Не ги осудувал човечките слабости. Ја зборувал вистината, но секогаш со љубов. Ги жигосал лицемерството, неверноста и беззаконието; но, додека изговарал остри прекори, во неговиот глас се чувствува болка. Животот му бил исполнет со самооткажување и со внимателна грижа за другите. Секоја душа била драгоценост во неговите очи. Иако секогаш внимавал на своето божествено достоинство, со најнежно внимание се наведнувал над секој припадник на Божјето семејство. Во секој човек гледал поткликната душа заради чиешто спасение дошол“ (Пайош кон Христиа, стр. 10.11).

Прашања за разговор:

1. Како да се покаже денеска тактичност и мудрост во работата за ближните?
2. На кои сè начини да се изнесува денеска вистината?
3. Може ли Христовиот пример на придобивање на души да биде и твој? Како?

Сабота, 30 јули 2022

СИЛАТА НА ЕВАНГЕЛИЕТО И КВАСЕЦОТ

„Друга парабола им кажа: Царството небесно е слично на квас, што го зема жена и го скри во три мери брашно, додека скисне сето“ (Матеј 13,33.)

Силата на Евангелието е овде споредена со квасец. Кога светото на вистината ќе падне на човечкото срце, тоа веднаш ја започнува својата работа на препородување. Човекот почнува да се менува, и ако и понатаму дозволи ова свето влијание да дејствува, тој ќе стане Божјо чедо.

Сепак, ние мораме овде малку да застанеме. Како квасецот на евангелието може да дејствува на срцата кои слушаат? Најдоброт одговор на ова прашање ни го дава Духот на пророштвото:

„Нашите зборови, нашето облекување и однесување треба исто така да сведочат за Бога. Тогаш светото чувство ќе се чувствува насекаде и ќе се види дека сме биле со Исуса. Оние кои не веруваат ќе видат дека вистината што ја проповедаме има врз нас свето влијание и дека верата во Христовото второ доаѓање го менува карактерот на оној што ја има таа вера. Ако некој сака неговото влијание да зборува во прилог на вистината, нека ја спроведува вистината во дело и на тој начин нека го следи понизниот пример“ (*Порака до младите*, 84.85.)

Ако нашиот живот не е вакво сведоштво, тогаш да бидеме сигурни дека квасецот на Евангелието, иако зборовите биле изречени, сепак не можеле да допрат до срцата на тие пријатели. Затоа треба да се прашаме себеси: Дали вистината сум ја прифатил со цело срце, дали таа го променила најпрво мојот карактер? Ако сакаме да имаме успех во нашата света работа треба да дозволиме квасецот на вистината најпрво целосно да проникне во секоја област од нашиот живот и тоа да биде наше вистинско сведоштво за луѓето околу нас.

Сабота, 6 август 2022

„...КОГА ПРАВИШ ГОЗБА ПОВИКАЈ...“

„Му рече и на оној, кој Го повика: „Кога даваш ручек или вечера, не повикувај ги своите пријатели, ни твоите браќа, ни своите роднини, ниту богатите соседи, за да не те повикаат и тие и да ти биде вратено. Туку кога даваш гозба, повикај ги бедните, сакатите, хромите и слепите! И ќе бидеш блажен, зашто немаат со што да ти вратат! Ќе ти биде вратено при воскресението на праведниците““ (Лука 14,12-14).

Со овие зборови Исус повлекол црта меѓу себичните намери и навиките на несебичната служба на која самиот ѝ дал совршен пример во својот живот.

За извршената служба Тој не дава никакво земно признание ниту материјална награда. „зашто ќе ти биде вратено при воскресението на праведните“.

Секој Христов следбеник треба да биде одушевен и охрабрен од оваа мисла. Можеби некогаш ни се чини дека нашиот труд за Бога е без никаква награда, можеби без резултат, можеби и од луѓето никој нема да ни оддаде признание за вложениот труд. И не само што нема да ни оддаде признание, туку ќе се обиде да ја намали вредноста на стореното дело. Со тоа не е секогаш лесно и едноставно да се соочиме. За ова треба многу љубов. Исус нè уверува дека небото води сметка за тоа што правиме и колку поради тоа поднесуваме. И затоа ни дава ветување дека платата нема да ни пропадне.

„Секој поттик од Светиот Дух, што ги води луѓето кон побожност и кон Бога, се бележи во небесните книги и секој оној што непоштедно ќе се посвети да му служи на Бога, во Божјиот ден ќе биде награден ,така што ќе му биде дозволено да го гледа она што го постигнал со својот живот на овој свет.“

Прашања за разговор

1. Кои Христови особини ги препознаваат луѓето во нас?
2. Што е тоа што во нашиот живот луѓето ги привлекува кон Христа или ги одбива?
3. Дали го отвораме нашиот дом за луѓето и дали со нашиот начин на живот сме им покажале дека го следиме Христа?

Сабота, 13 август 2022

ЕДНО ОБИЧНО ПОПЛАДНЕ

Сестрата Г. е вредна жена и добра домаќинка. Таа истовремено е и мошне побожна душа која го љуби Господа и со топла желба го очекува второто доаѓање на нашиот Господ Исус. Бидејќи врз основа на Библијата е уверена во скорешното доаѓање на Спасителот, чувствува неодолива желба таа прекрасна вест да им ја објавува на другите. Верува дека, објавувајќи им го евангелието на другите, таа од своја страна придонесува за исполнувањето на Христовите зборови од Матеј 24,14: **„И ова Евангелие за Царството ќе биде проповедано по целиот свет, за сведоштво на сите народи, и тогаш ќе дојде свршетокот“**. Таа е убедена дека не е доволно да се чека само Божјиот ден, туку секој од нас може да стори многу чекањето на тој ден да се скуси, како што ни е кажано во 2. Петрово 3,9: „Господ не го забавува тоа што го ветил, како што некои мислат за тоа бавење, туку го покажува Своето трпение кон вас, зашто не сака некој да пропадне, туку сите да дојдат до покајание.“

Исто така, таа е убедена дека проповедањето на евангелието го забрзува враќањето на нашиот Спасител и го скусува времето на чекањето на тој блажен ден. Затоа решила, покрај сите свои домашни работи, да издели само еден час дневно за да побара некоја душа која уште не го познава Господа и да ја сподели со неа радосната вест. Таа својата одлука ја спроведува така што,

секој ден попладне, откако ќе ги заврши своите неопходни домашни работи, еден час му посветува на Господа. Во својата чанта става одреден број книги и оди во колпортажа. Таа нема време да оди на други места, туку работи во својот дел на градот.

Во почетокот ѝ било мошне тешко зашто немала храброст да затропа на вратите на непознатите. Меѓутоа, станала свесна за тоа дека од луѓето не бара ништо туку само им нуди – им нуди жива вода, им нуди леб на животот, им нуди духовна светлина – запознавање со Спасителот, што е најголема потреба на секој човек. Таа мисла ја охрабрила. Почнала да ги посетува луѓето и да им зборува за тоа како таа го запознала Господа. Вакво радосно доживување почнала да им нуди на сите оние што ги посетувала. Така станала позната во целиот тој дел на градот, каде што таа секое попладне оди во посета по еден час. Со своите посети остварила многу пријателства. Секогаш кога ќе ја видат на улица, луѓето ја поздравуваат уште од далеку. Мнозина ја запираат да поразговараат со неа и да ја прашаат за совет. И таа за секого има добар збор. Мнозина, оптоварени со проблеми, ја повикуваат во својот дом да ја споделат својата мака. Други доаѓаат во нејзиниот, барајќи разни совети. Со еден збор нејзиниот дом станал светилник за луѓето во нејзиниот крај на градот.

Така нашата сестра Г. секој ден одвај чека да ги заврши своите секојдневни работи во домот и да појде на работа – и тоа само еден час.

Едно обично попладне во животот на една обична домаќинка, кое содржи само еден час работа за Господа, станало благослов за неа и за мнозина во нејзиниот крај.

Драга сестро и драги брате, што ме спречува мене, а и вас, да правиме нешто слично? Зошто уште денеска не испланираме како да допреме до нашите ближни во нашето окружување? Ако сме подготвени да сториме такво нешто, ќе ги осетиме небесните благослови и самите ќе станеме благослов за другите.

Сабоџа, 20 август 2022

НАША НАЈГОЛЕМА ПОТРЕБА

„Ќе ми бидете сведоци“ (Дела 1,8).

„Овие Христови зборови не загубиле ништо од својата сила. Нашиот Спасител бара верни сведоци и во овие денови на верски формализам. Но колку малку има такви, дури и меѓу оние што тврдат дека се Христови претставници, кои се подготвени верно да изнесуваат лично сведоштво за својот Господ. Мнозина зборуваат за тоа што сториле во старо време големите и добри луѓе, како биле храбри и пожртвувани и што сè преживеале. Тие речито и убедливо ја прикажуваат силата на евангелието која други осведочила во тешките страдања да бидат радосни и непоколебливи во најголемите искушенија. Меѓутоа, додека сесрдно и ревносно ги истакнуваат другите како сведоци за Христа, немаат ништо погодно да раскажат од лично искуство.

Што имате вие да им кажете сами за себе? Дали во нешто сте ја искусиле душевната борба што родила победа за ваше добро, за добро на другите и за слава на Бога? Вие, кои тврдите дека на светот му ја објавувате последната свечена порака на милоста, какво е вашето искуство во познавањето на вистината, и како дејствува таа вистина врз вашето срце? Дали вашиот карактер сведочи за Христа?“ (Служби на евангелието, стр. 247).

„Нам постојано ни се потребни нови откровенија за Христа, секојдневни искуства кои се во сообразност со неговото учење. Пред нас е поставена висока и света цел: постојано напредување во познавањето и добродетелите – тоа Бог го очекува од нас. Неговиот закон е одглас на неговиот сопствен глас кој на сите им упатува повик: „Издигнувајте се во светоста и чистотата сè повеќе и повеќе!“ (Служби на евангелието, стр. 248).

Сабоџа, 27 август 2022

„...СЛУЖБАТА ДА НЕ СЕ КУДИ...“

„Не даваме никакви соблазни, ни во што, за да не ѝ се приговори на нашата служба; туку во сè се покажуваме како Божји слуги: во големо трпение, во неволји, во беди, во тешкотии“ (2. Коринќаните 6,3.4).

Бог нè советува да не даваме никаков повод за соблазна, да не се озлогласи нашата служба на Бога. Напротив, Господ нè советува како негови следбеници да се дадеме себеси за пример како треба да му се служи на Бога.

Бог сака сите што работат врз спасението на душите да бидат посветени, чесни, паметни, вредни, полни со полет и тактични, сè што поседуваат да има силно влијание на добро.

Христос сите свои намери ги сообразил со својата мисија. Неговата мисија носела небесен печат. Тој сè му потчинил на делото за кое дошол на светот.

Кога неговата мајка го нашла во друштво со рабините, му рела: „Сине, што ни стори? Татко ти и јас те бараме со страв!“ А што ѝ одговорил Исус? – „Зошто сте ме барале? Зар не знаете дека јас треба да бидам во домот на мојот Отец.“

Ваквиот одговор е клуч на неговата животна определба.

Посветувањето што се видело во Христовиот живот, неговата преданост, неговата покорност кон барањата на Божјата реч, тоа треба да се види уште денеска во нашиот живот.

Христос заради нас го напуштил домот на сигурноста и мирот, славата што ја имал кај Отецот пред создавањето на светот. Од положба на слава на престолот на вселената, влегол во само-тија и почнал да сее со солзи, оросувајќи го своето семе со својата крв, само на луѓето да им даде вечен живот.

Прашања за разговор

1. И ние сееме. Како сееме?
2. Што всушност сееме?
3. Дали она што го сееме никнува како чисто зрно или како кол?
4. Какво е нашето дело – за пофалба или за укор?

Сабота, 3 септември 2022

„...ИМИЊАТА НАПИШАНИ НА НЕБЕСАТА“

„Но не радувајте се на тоа, дека духовите ви се покоруваат, туку радувајте се, дека вашите имиња се запишани на небесата!“ (Лука 10,20)

Успех или неуспех! Каква е разликата?

Луѓето во овој свет имаат свои мерила за тоа. За некои тоа се парите, за некои кариерата, славата итн. За многумина од нив успех е она што еден ден, односно во судниот ден, ќе се покаже како целосно промашување и неуспех. Живот исполнет со трпение, со понизност и, ако е потребно, страдање за Христа, за нив е неуспех, иако таквиот карактер е единственото богатство што ќе можеме да го понесеме од оваа земја.

Каков е нашиот досегашен животен пат? Кои се нашите стремежи, што посакуваме или сметаме дека ќе ни донесе успех? Господ преку Духот на пророштвото кажува каква би требало да биде нашата животна цел:

„Господ сака луѓето да заборават на себе во нивните напори околу спасувањето на ближните. Нашата животна цел е повеќе отколку промашена ако, одејќи низ животот, не оставаме зад себе траги на љубов и служење“ (ЕВ 629).

Како ќе знаеме дали изградуваме таков карактер или не? Духот на пророштвото ни дава одговор:

„Совршенство на христијанскиот карактер се постигнува само со постојан стремеж на христијанинот да им помага на другите и да им служи на благослов. Ако душата на верникот е обвинена со атмосфера на таква љубов, тогаш тој станува животен мирис за живот и Бог ќе го благослови неговиот труд“ (*Делата на апостолите*, 551).

Таа славна работа што ни ја доверил Бог можеме уште полесно да ја извршиме со помош на литературата. Можеби во минатите месеци не сме се освивале секогаш на повиците што пристигнувале. Можеби сме правеле пропусти во изградувањето на карактерот што сме можеле да ги избегнеме кога секогаш би покажувале желба да служиме како Христови сведоци на другите. Сега имаме можност да ги исправиме пропустите.

Да решиме

1. Да си зададем цел да нарачаме барем една книга и едно списание и да однесеме на некоја душа во текот на овој месец.
2. Како класа да поставиме цел во работата со делењето на Божјата вистина преку духовната литература.

Сабота, 10 септември 2022

„...И ПОЧНАА ДА ЗБОРУВААТ НА ДРУГИ ЈАЗИЦИ...“

„И им се јавија јазичи како од оган, кои се поделија и над секого од нив застана по еден. 4 И тие сите се наполнија со Светиот Дух, и почнаа да зборуваат на други јазичи, како што Духот им даваше да говорат“ (Дела 2,3,4).

Кога Исус на своите ученици им ги давал последните упатства за работа, посебно им нагласил дека ќе бидат оспособени за работа кога ќе ја примат силата на Светиот Дух. Ним ќе им биде дадена способност да му го проповедаат евангелието на се-

кој човек на најразбирлив и најјасен начин. Тие на прекрасен начин ја примиле силата и веднаш биле оспособени за тој ветен дар. Дури тогаш биле во состојба да му проповедаат на секој човек на јазикот на кој тој најдобро ќе ја сфати драгоцената вест. Дали тоа значело дека тие, за да покажат дека го имаат дарот на Духот, на Римјанинот ќе му проповедаат на арапски, или на Елинот на етиопски јазик? Дали тие, за да покажат дека го имаат дарот на јазици, меѓу своите сограѓани со кои до тогаш зборувале еврејски, сега наеднаш почнале да мрморат некакви неразбирливи зборови? За оние кои тогаш постапувале така, а и за оние кои денеска постапуваат така, апостол Павле кажува дека изгледаат „како да полуделе“ (1. Коринќаните 14,23).

Дарот на јазици ним им е даден за да можат што појасно и впечатливо да му зборуваат на секој човек на начин кој за него ќе биде најразбирлив.

Го имаме ли ние дарот на јазици?

Секое инспирирано проповедање, придружено со силата на Светиот Дух, кога му проповедаме на кој било пријател на јазикот на кој тој може најдобро да нè разбере, е јазичен дар. Тој дар ни е даден затоа за човекот да се оспособи што појасно да ги изнесува вистините за спасението. И ако некој добро го разбира јазикот на кој му зборувам јас, сè што сака Светиот Дух да стори тогаш е да ме оспособи тие вистини да ги изнесам што појасно и што поубедливо, како што го правел тоа Исус. За неговиот вдохновен говор Духот на пророштвото кажува:

„Тој вистината ја сторил убава со тоа што ја изнесувал на најнепосреден и наједноставен начин. Неговиот јазик бил чист, достоинствен и јасен како река што тече. Неговиот глас бил како музика за оние што ги слушале монотоните гласови на рабините. Меѓутоа, иако неговото учење било едноставно, зборувал како Оној што има власт... За што и да зборувал, Тој тоа го изнесувал со сила, така што на неговите зборови не можел никој да им се противставува“ (*Койнежот на вековите*, стр. 252.253).

Секогаш кога во срцето ќе почувствуваме радост во текот на

проповедањето или сведочењето, тоа е знак дека преку нас дејствува Светиот Дух, давајќи ни со дарот на јазикот способност така јасно да ја изнесеме вистината, што подоцна и самите се чудиме од каде бликале тие јасни мисли и зборови.

Никој од нас не е без дар. Да решиме целосно да ги ставиме нашите дарови во служба на Бога.

Сабота, 17 септември 2022

„...ВИ ЈАВУВАМ ГОЛЕМА РАДОСТ“

„И одеднаш Господов ангел им пристапи и Господовата слава ги осветли, па се уплашија многу. Ангелот пак им рече: „Не бојте се, зашто, еве, ви најавувам добра вест, голема радост, која ќе биде за сите народи““ (Лука 2,9.10).

Господовите ангели секогаш со радост соработувале во планот на спасението. Тие брзале на сите што биле расположени да ги слушаат да им ја објават големата радост дека се родил Спасителот кој ќе биде искупител на сите луѓе и кој е подготвен секој човек да го осветли со светлината на вечниот живот, „раѓајќи“ се во неговото срце и во неговиот карактер и развивајќи ги во него своите благородни особини.

Како ангелите што радосно јавувале и соработувале при Исусовото раѓање во шталичката, уште порадосно и посесрдно тие соработуваат со оние што ја објавуваат веста дека Христос сака да се роди и во срцата на секој грешник. Тие се најблиски другари на таквите работници, како што кажува Духот на пророштвото:

„Вистината не треба да се изнесува само на јавни проповеди, туку треба да се работи и од куќа до куќа. Оваа работа нека оди напред во Господово име. Оние што се посветиле на оваа света работа, станале другари со небесните ангели. Тие први ќе се судрат со сите напади што ќе ги организира непријателот против нив како Божји соработници“ (ЕВ 490).

Оваа и следната сабота во многу цркви во светот, а можеби и во вашата, е ден на голема радост за сите верници, но и за небесните ангели, зашто во текот на овие саботи со крштавање мнозина ќе го закопаат стариот живот, а Исус ќе се роди во срцата за да ги поведе во нов живот.

Да размислиме за следниве прашања:

1. Дали има таква радост и во твојата црква?
2. Колкав е твојот придонес за општата радост и успех во Божјото дело? Што планираш да сториш во текот на ова тримесечје?
3. Од овие прашања не постојат поважни. Можеби некој чека токму на тебе. Во колкава мера сме исполнети со Христова-та љубов и колку сме подготвени да се жртвуваме за другите?

Сабота, 24 септември 2022

„...И ТОГАШ ЌЕ ДОЈДЕ КРАЈОТ“

„И ова Евангелие за Царството ќе биде проповедано по целиот свет, за сведоштво на сите народи, и тогаш ќе дојде свршетокот“ (Матеј 24,14).

Денешната сабота е последна сабота во ова тримесечје. Во многу цркви тоа е сабота на посебна радост и за мнозина најголем ден во нивниот живот. До крајот на годината остана уште едно тримесечје. На почетокот на годината пред Бога поставивме цел за која сме се молеле и вредно сме работеле. Како стоиме со исполнувањето на таа цел? Дали во текот на ова тримесечје некој со радост ви пристапи и ви кажа: „Се молевме во нашата саботна школа, во нашата молитвена група или во нашето семејство, верно работевме и скоро ја постигнавме целта.“

„Дали денеска е ден на најголема радост за неког за кого си се молел лично ти во текот на изминатите тримесечја и со кого си работел за да го осведочиш за Христа?“

Или можеби можеме да поставиме и едно вакво прашање: „Дали се молевте за некој ближен во текот на оваа година?“

Можеш уште многу да сториш за Господа. Крајот наближува. Господ единствено чека на своите весници и ги задржува ветриштата со цел „евангелието за царството да биде проповедано на целиот свет“. Штом тоа ќе се заврши, ќе дојде крајот. Уште колку ќе мораме да чекаме до овој славен ден кога ќе се сретнеме со Спасителот, тоа зависи од секого од нас поединечно, зашто Бог тоа отворено ни го кажува преку Духот на пророштвото:

„Предимство на секој христијанин е не само да се надева туку и да го забрза доаѓањето на нашиот Господ Исус Христос. Кога сите што веруваат би донесувале плодови во негова чест, колку бргу би било посеано семето на евангелието низ целиот свет. Последната жетва бргу би узрела и Христос би дошол да го собере драгоценiot род.“

Многу драгоцени снопови денеска во многу цркви се собрани во вечните амбари. Колку си придонел ти за тоа? Дали го користиш предимството што ти е дадено и тебе денес – да го забрзаш доаѓањето на денот кога Исус ќе ги поведе своите избрани во среќата и мирот на вечната радост?

**ГРАДИВО ЗА САБОТНА ШКОЛА
3/2022**

Мисионски стихови

Излегува тримесечно

Издава:

Христијанска адвентистичка црква, црква
на адвентистите на седмиот ден

Одговара:

Томе Трајков

Превод и подготовка:

Мелита Томовска

Адреса:

Ул „Влае“ 42
1000 СКОПЈЕ

www.adventisti.org.mk

ЗА ИНТЕРНА УПОТРЕБА